

УРЕЖДА
РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ
Излиза всяка сбота
 Абонамент 30 лв.
 за пол. год. 15 лв.
 за 3 месеца 8 лв.
 Ръкописи не се връщат
 Адрес: в. „Светлина“
 Един брой — 50 ст.
 Стар брой — 1 лв.

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

За обявления се плаща

За годешни, свадбени и именни по 25 л за некоролози и благодарности по 20 л. търговски и частни обяви на I стр. 80 ст. кв. см. на II стр. по 60 ст., приставски и на учрежденията по 80 ст. думата, в хрониката по 6 л. на ред. Малки обявления до 20 думи 10 л.

Всичко в предплатата

Г-ца Славка Г. Страшникова
и
Г-н Иван Д. Хаджиски
 Ще се венчают на 13 ноември в 2 ч. сл. обед в черквата „Св. Богородица“.
 Поздравленията ще се приемат в домът.
 Настоящата заменя пропуснати покани.
 Бошошево

Продавам или отдавам под наем селището и нивите, находящи се при аракиския мост

Споразумение при: **Богдах Петров.**

Марсилски керемиди

Искате ли правилни, гладки, здрави, добре опечени издржжливи в най-голям студ от прочутата **самоковска земя**, с две в квадратен метър по малко с 1/2 кг. по леки **Марсилски керемиди**

Пренесете се до представителя на керемидарската фабрика „Победа“ гр. Самоков Георги х. Михайлов в Дупница.
 С почит: **Георги З. Стефкич.**

НЕИЗПУСКАЙТЕ СЛУЧАЯ

Продава се градина с ливада
 Находяща се в землището на гр. Дупница от около 10 — 15 декара цяло или на части.
 Градината е годна за селище и земеделско стопанство.
 Подробности при **Т-н Тома Томов** магазин „Венера.“

Червен пипер чист натурален продавам на износна цена.
 Биждане и спазаряване по всеко време в домът ми ул. Борисова № 41
Георги А. Гржнчаров

Маргарита

(Разказ на веселата Евгения)
 С Димка бехме сжученички в последния клас на гимназията. Тя бе висока, симпатична, с хубави привлекателни черти. Отличителното на това момиче бе често да мечтае за бъдещ живот изпълен с парфюм и нежност като върва епо, че пята къмто бъдещето ѝ е поан с рози. Пред другарките си тя винаги говореше за това си светло бъдеще, което и разгръщало широко своите обятия. — „Моля Бога, шото моя изобразка да бъде офицер. И той ще бъде кжв. Млад с малки мургави мустаци, цок с златни еполети по раменете си. Обята ще држчи по камения тротоар и ще привлича вниманието на хората, които ще обржщат глава и ще гледат къмка под ржка с своя достоен изобразка. Тогава ще се заредят вечеринки, тангове, сжбрания, концерти, театри и всякоже, дето при електрическата илюминация жената може да се представи

Г. Стефанов
Необходимо е

От ред години се мжлви за построяване нормална широка линия от Радомир до Горна-Джумая. Даже нешто повече, нея я има и в проект по картите. За жалост обаче тя си остава, само проект.
 Нещастен е този кжт на България, защото не може още да се удостои с най-важната артерия за повдигане икономическото му положение. Действително сега има дековилна 60 с. м. линия. — и нея имаме благодарение само на войната и на това измиране на добитжката на фронта, обаче тя не задоволява нуждите и не донася големо поефтиняване превоза. Причините сж много ясни: дековилните вагони сж с вместимост 5 тона, тарифата е отделна и е необходимо да се изпраща придружвач с вагона. А най-неудобното е, че трябва всеки изпратен артикул да се претоварва непременно в Радомир. Това сж разходи които плюс всички други вржнини, прават превоза твжрде сжкп, по сжкп даже от тоя по шосе.
 Поради това и ние виждаме тютюнците вместо да се изнасят и превозват по железницата, се возат с коли до Радомир, а от там се товарат в нормалните вагони. А това е загуба, както на джржавата, така и на самите търговци. Но не само това, знае се, че сжгласно сжществующите тарифи колкото една стока отива за по далечно разстояние толкоз тарифата е по ефтина. Това е общо правило. Като така всеки може да пресметне с колко по ефтино ще коства навлото, например на един вагон брашно натоварено от Лом за Горна-Джумая, ако е нормална линията и колко е голема загубата която се поднася сега с прехвжрлянето, което по необходимост трябва да се прави на гара Радомир.

Постройката на широката линия, при това не трябва да остане само до Горна-Джумая, както е в сжществующите проекти. Поради

развиване на производството от джрвен материял и откриване на мини в Пирин (при Сжрбиново) налага се линията да се продължи до Смитли или Крупник.

Пита се, обаче, при това положение, твжрде мизерно на джржав. финанси по кой начин може да стане постройката на тази толкова важна и от значение линия? Ето моето скромно мнение: сжвременниците помнат как стана постройката на линията София — Перник. И тогаз джржавата бе бедна и немаше средства. Наложил се един, така да се каже, вжтрешен заем за тези, които не искаха да отидат да работат, а другите които не плащаха сами работиха. Тжзи работа сега може да стане вече много по скоро и много по ефтино чрез трудова повиност. При това платното на дековилната линия, на много места ще може да послужи и за нормалната. Остава само едно: желанието на правителството.

Дали то ще го има — ето целия вжпрос.

НАШИЯТ ДЖЛГ.

Подета е от Министерството на Войната похвалната и благородна инициатива да се подпомогне на инвалидите и е основан „фонд помощ на инвалидите“.

В неделя 13 ноември т. год. 10 1/2 часа пред пладне ще се сжстои сжбрание в Дупнишкото Гарнизонно Офицерско сжбрание от шефовете на учрежденията и др. граждани, за да се обмислят начините по които да се сжберат по-големи помощи.

Напомва се на поканените, от специалния комитет, и се молят да се явят на това важно и тжй благородно сжбрание.

Духовните и физически страдания на тия нещастници — инвалидите — не се подават на описание.

Тяжното окаяние сжществувание е признато от всички, но за подобрението положението им, с достоверност може да се каже че не е направено нищо.

Вий, що останахте здрави и читави, от страшните борби, Вие участници и сжвременници на епическите подвизи, които прославиха бжлгарското име, Вие що днес се радвате от благата на жита, бждете милостиви и сжстрадагелни към нещастниците, които презираха смъртта, не пожалиха ржце, крака очи и оти-

Борис К. Змиров

Роден на 10 Септември 1884 г. в гр Плевен. Основното си образование добил в гр. Дупница, а Гимназиалното — в София. Зисшето си образование по правото завжршил през 1906 г., като следвал два семестра в Женевския университет и шест — в юридическия факултет на Софийския университет. След стажа си, назначен е бил Мирови Сждия в Радомир, след това в Чирпан През 1910 год. е бил повишен за член в Плевенски Окр. Сжд, а през април 1912 год. е бил преместен на сжщата длжжност в Тжрновския Окр. Сжд, на която длжжност го заварва и мобилизацията. — Вследствие на това, като запасен подпоручик зачислен към 14 п-х. Макед. полк, заема мобилизационото си назначение подпоручик в II дружина на 50 полк 8 рота. При откриването на войната на 5 октомври 1912 год. с ротата си минал границата при с. Пороминово и като взводен командир на пжрва боева линия при атаката на турската позиция в местността Добравата на 4 кл. от гр Джумая падна тежко ранен, вследствие на което на 8 сжщи месец почина в Дупнишката болница.

ваха смело в огня, когато се бореха за Вашето благоденствие. Достояните синове, лишени днес от вжзможността да се радват на слжнцето, да милват рожбите си, да изкажат болките си, заслужават по друга участ — прострете им ржка в страшното нещастие и с Вашата материална и морална подкрепа облекчете техниото страдалческо и мжченическо сжществувание.

Пжрвата човешка добродетел е себеотрицанието; достояните герои не пожелали живот-здраве, зрение, слух за отечествено благо, Вий сте длжжни да проявите минимума от самопожертвованиято — за един ден се лишете от най-малкото удоволствие и сжобразно податните си сили направете материална жертва.

Бжларин.

Печатницата на Владо Пилев & С-ие тжрси двама ученици или ученички за чираци

по-очарователна и по-грациозна ще бжда и аз. Куп кавалери ще ме обградат, ще ме обсипват с хубави букети от кжрваво-червени рози. ще кичат моята разплетена коса, а аз ще правя благодарение, като давам ржката си да я целуват“.
 Така си мечтаеше Димка. Даже нешто повече. Отивам един ден и гледам я, изправила се пред огледалото, навярно се мжчи да направи някои движения.
 — Какво правиш, питам...
 — Не мога да зема позата на Маргарита в „Дамата с камелиите“...
 — Защо ти е...
 — Та разбери, захвана тя сж доста сериозен тон. аз ще бжда офицерша, ще си направя костюм разкошен, като тоя на Маргарита. И тжй овита в бела мантия ще се протегна на розово кресло. Ето мжж ми, млад и мургав офицер ще дойде и тихо ще почука на вратата.
 — Кой е? ще запитам...
 — Аз, Маргарита... отвори...
 — Почакай, Арманд...
 Той ще почака. Ще чака благоволенито ми: да му отворя и му позволя да влезе.

— Маргарита!...
 — Какво, Арманд...
 — Хайде, Маргарита да отидем тая вечер на големия бал в беседата.
 — Не, Арманд, мене ми е лошо и и не ми се ходи, ще се приструвам аз...
 — За Бога, бжди милостива. После ще се хвжрли на шията ми и ще ме обсипва с хиляди целувки, дано поне така се омилюстивя... Ах, колко е хубаво това, колко е хубаво...
 ***

Измина се доста време. С Димка се бехме разделили за да се видим чак след пет години.

То бе миналата година, когато една компания бехме тржгнали на ескурзия из Средна-Гора. На минаване през едно малко селце аз сжзрех една мила хубавичка жена в хубав селски костюм да сади лук и тананика ария из „Кармен“. Това ми направи впечатление и аз се спрех. Какво беше очудването ми, когато познах в лицето на тая жена сжученичката си Димка, предишната Маргарита...
 Ние почнахме да се целуваме и отвали не потекоха сжлзи от очите ни. Аз

я разпитах за всичко и можах да науча че тя е била тука учителка, влюбила се в един богат селенин и се оженила. По земята стоеха палави сополоановци, нейните деца. Ето и от среща се зададе един селенин, с калпак в ржка,
 — Я иди да издоиш кравите, заповеда той...
 — Сега Цеко...
 — Хайде, хайде още сега, разбиращ ли...
 Разбрах, че това е бил нейния мжж прост и без всекаво образование човец, та побжрзал да се разделя и настигна компанията. Ржкувахме се и като тржгнах високо извирах:
 — Хайде, Маргарита, че Арманд те вика на големия бал в Кошарата...
 Тя ме изгледа и вижда се припомни си предишните мечти. И ѝ стана мжчно защото видех, как извади една кжрпичка и отри сжлзите си...
 Мечти и действителност!...
 Леон.